

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2021/624

z dnia 12 kwietnia 2021 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komisji Mieszanej ustanowionej na mocy Konwencji między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Austrii, Republiką Finlandii, Republiką Islandii, Królestwem Norwegii, Królestwem Szwecji i Konfederacją Szwajcarską o wspólnej procedurze tranzytowej w odniesieniu do zmian załączników I i III do tej konwencji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Austrii, Republiką Finlandii, Republiką Islandii, Królestwem Norwegii, Królestwem Szwecji i Konfederacją Szwajcarską o wspólnej procedurze tranzytowej⁽¹⁾ (zwana dalej „konwencją”) została zawarta w dniu 20 maja 1987 r. i weszła w życie w dniu 1 stycznia 1988 r.
- (2) Zgodnie z art. 15 ust. 3 lit. a) konwencji Komisja Mieszana ustanowiona na mocy tej konwencji przyjmuje w drodze decyzji zmiany załączników do konwencji.
- (3) Na początku 2021 r. Komisja Mieszana ma przyjąć decyzję w sprawie zmiany załączników I i III do konwencji.
- (4) Art. 311 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447⁽²⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem wykonawczym”) dotyczący wniosku o przeniesienie odzyskania długu celnego został zmieniony rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/1394⁽³⁾. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 50 załącznika I do konwencji, który stanowi odzwierciedlenie art. 311 rozporządzenia wykonawczego.
- (5) Załącznik 72-04 do rozporządzenia wykonawczego dotyczący procedury ciągłości działania dla tranzytu unijnego został zmieniony rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/893⁽⁴⁾. Okres ważności papierowych poświadczeń zabezpieczenia generalnego i poświadczeń zwolnienia z obowiązku składania zabezpieczenia został przedłużony, aby umożliwić większą elastyczność procedury ciągłości działania w transycie oraz ograniczyć formalności i koszty ponoszone przez organy celne. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 79 załącznika I do konwencji oraz dodatek II dział III pkt 19.3 załącznika I do konwencji, które stanowią odzwierciedlenie części I rozdział III pkt 19.3 załącznika 72-04 do rozporządzenia wykonawczego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 226 z 13.8.1987, s. 2.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1394 z dnia 10 września 2019 r. w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 w odniesieniu do niektórych przepisów dotyczących nadzoru nad dopuszczaniem do obrotu i wyprawienia z obszaru celnego Unii (Dz.U. L 234 z 11.9.2019, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/893 z dnia 29 czerwca 2020 r. w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 206 z 30.6.2020, s. 8).

- (6) Kiedy unijny kodeks celny przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie, z wyjątkiem Irlandii Północnej, Zjednoczone Królestwo przystąpi do konwencji jako odrębna umawiająca się strona ⁽⁵⁾ i zastosowanie będzie miał Protokół w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej, który stanowi integralną część Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ⁽⁶⁾. Konwencja zawiera odniesienia do nazw państw członkowskich Unii Europejskiej, krajów wspólnego tranzytu oraz odpowiednie kody krajów. Konieczne jest zatem dokonanie zmian w załączniku III do konwencji w celu wskazania, że Zjednoczone Królestwo jest krajem wspólnego tranzytu oraz wskazania, że w Irlandii Północnej zastosowanie ma unijny kodeks celny, w szczególności w zakresie przepisów dotyczących składania zabezpieczenia.
- (7) Należy ustalić stanowisko, jakie powinno zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Komisji Mieszanej w odniesieniu do zmian załączników I i III do konwencji, ponieważ zmiany te będą wiążące dla Unii.
- (8) Stanowisko Unii w ramach Komisji Mieszanej powinno zatem być oparte na projekcie decyzji Komisji Mieszanej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Komisji Mieszanej, na jej 33. lub kolejnym posiedzeniu albo w drodze procedury pisemnej w odniesieniu do zmian załączników I i III do tej konwencji oparte jest na projekcie decyzji Komisji Mieszanej ⁽⁷⁾.

Przedstawiciele Unii w Komisji Mieszanej mogą uzgodnić niewielkie zmiany w projekcie decyzji Komisji Mieszanej, bez konieczności przyjmowania przez Radę kolejnej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 kwietnia 2021 r.

W imieniu Rady
A.P. ZACARIAS
Przewodniczący

⁽⁵⁾ Decyzja nr 1/2018 Komisji Mieszanej UE–CTC z dnia 4 grudnia 2018 r. w sprawie zaproszenia Zjednoczonego Królestwa do przystąpienia do tej konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej [2018/1987] (Dz.U. L 317 z 14.12.2018, s. 47).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.

⁽⁷⁾ Zob. dokument ST 6126/21 na stronie <http://register.consilium.europa.eu>.